

تظاهرات در پاریس : شنبه 19 سپتامبر

فراخوان به تظاهرات اعتراضی در پاریس
در اعتراض به اعدام جناحتکارانه نوید افکاری

هموطنان، محافل دموکرات و آزادیخواه ساکن فرانسه!

کشور ما ایران در شرایط بس حساسی بسرمی برد. رژیم جمهوری اسلامی هردم بیش از گذشته در بحران فرورفته و بن بست هایش در زمینه های گوناگون آشکارتر می گردد. ترس از خیزش توده های وسیع و میلیونی مردم به تنگ آمده علیه نظام حاکم همه سران رژیم را فراگرفته است. در مقابله با امواج عظیم نارضا یتی و برای تداوم عمر ننگین نظام است که حکومتگران بیش از گذشته به ابزار سرکوب و کشتار شریف ترین فرزندان مردم ما پناه برده اند. شکنجه بازداشت شدگان، دادن حکم اعدام به متهمین بی گناه، اعدام زندانیان و اعمال فشار به زندانیان سیاسی و کنشگران جامعه مدنی و سیاسی ابعاد گسترده تری پیدا کرده است. تیغ تبعیض و سرکوب تمام اقشار کشور از شمال تا جنوب و از شرق تا غرب، و شهرها و روستاهارا را فرا گرفته است.

بیائیم دست در دست هم دهیم و در اعتراض به اعدام جناحتکارانه نوید افکاری، برای توقف شکنجه و اعدام و برای آزادی همه زندانیان سیاسی ایران، گرد آمده و در اکسیون اعتراضی شهر پاریس شرکت کنیم.

زمان : شنبه 19 سپتامبر 2020 از ساعت 16 تا 17-30

مکان: میدان حقوق بشر- تروکادرو

Parvis des Droits de l'Homme, Trocadéro, Paris
16

انجمن دفاع از زندانیان سیاسی و عقیدتی ایران- پاریس

جمعیت کردهای مقیم فرانسه

هماهنگی ایرانیان- پاریس(در اعتراض به شکنجه و اعدام)

سه شنبه 15 سپتامبر 2020 برابر با 25 شهریور 1399

اعدام نوید افکاری را محکوم
میکنیم!

فراخوان

آزادگان!

سناریو اعتراف گیری تحت شکنجه های وحشیانه و سپس اعدام نوید افکاری بجرائم اعتراف علیه فشارهای اقتصادی و اجتماعی از سوی حاکمان جمهوری اسلامی به اجرا گذاشته شد. ماشین کشتار مخالفان سیاسی و اجتماعی از سوی استبداد حاکم همچنان باز نمی ایستد و کماکان از میان بهترین فرزندان این سرزمین قربانی میگیرد. دیروز علیرغم اعتراضات سراسری و بینالمللی به صدور حکم اعدام، اما نوید کشتند. اعدام نوید و نویدهای دیگر ولی پایان ماجرا نیست بلکه میتواند آغازی طوفانی برای حکومیت و ابراز انزعاج از حکمیت جمهوری اسلامی و کینه بی پایان مسئولین آن از مخالفان سیاسی و معترضان به اوضاع فاجعه بار اقتصادی و اجتماعی در ایران باشد.

جمهوری اسلامی در برابر مردم معرض به فقر، بیکاری و سایر معضلات اجتماعی پاسخی جز قتل و سرکوب وحشیانه آنها ندارد و پی در پی با اعتراف گیری های اجباری و اعدام معترضان برگی جدید به پرونده سیاه حکومت چهل و یکساله خود میافزاید.

امروزه اعتراضات سراسری به سرکوب، کشتار، فساد، فقر، بیکاری، بی آیندگی نسل جوان و دهها بحران سیاسی، اجتماعی و اقتصادی

دیگر، ابعادی میلیونی و گسترده دارد. بسیاری دیگر از معتراضان بازداشتی دیماه سال 1396 و ابانماه 1398 همانند حیدر قربانی، هوشمند علیپور، سامان کریمی، عباس محمدی، امیرحسین مرادی، سعید تمجیدی و دیگران همچنان تحت شکنجه و زندان و اعدام قرار دارند. حاکمان با شکنجه، اعتراف گیری اجباری و اعدام جوانان بیدار کشورمان مقصودی جز ایجاد رعب و وحشت عمومی در جامعه ندارد. اعدام نوید افکاری نوید گسترش و بسط مبارزه علیه اعدام و علیه جمهوری اسلامی را در پی خواهد داشت.

ما فعالین سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ضمن محکوم نمودن این اقدام وحشیانه و ضد بشری جمهوری اسلامی و ضمن همدردی با بازماندگان این ورزشکار و کارگر که بجرائم اعتراف به اوضاع فاجعه بار زندگی خود و زحمتکشان و کارگران وحشیانه اعدام شد، نظر تمامی بیداران و افکار عمومی جهانیان را به این اقدام وحشیانه حاکمان مذهبی در ایران جلب نموده و میخواهیم که مراتب اعتراض خود را به جمهوری اسلامی اعلام نمایند.

مبارزه و اعتراض را علیه اقدامات جناحتکارانه جمهوری اسلامی و در محکومیت اعدام نوید افکاری و پیشگیری از تکرار آن ادامه میدهیم.

این فراخوان از سایت گزارشگران انتشار یافتہ است

14.9.2020

آدرس برای اعلام پشتیبانی ها

gozareshgar1001@yahoo.de

www.gozareshgar.com

”برای طناب دارشان دنبال یک گردن می‌گردند“

نوید افکاری

حکم اعدام نوید افکاری کشتیگیر صاحب نام ایرانی روز شنبه ۱۲ سپتامبر به رغم مطالبات پیگیر محافل حقوق بشری، سیاسی، اجتماعی در داخل و خارج کشور و چهره‌های سرشناس ورزشی ایران و جهان... بدون اطلاع دادن به خانواده و وکیل وی و کسب آخرین ملاقات با اعضای خانواده، در زندان عادلآباد شیراز به مورد اجرا درآمد.

سازمان عفو بین‌الملل روز شنبه ۲۲ شهریور، اجرای حکم اعدام در حق نوید افکاری را «تحریف عدالت» خواند که مستلزم دخالت آشکار محافل حقیقی و حقوقی دست‌اندرکار بین‌المللی می‌باشد.

عفو بین‌الملل در توصیت خود نوشت: «ما کاملاً از اعدام مخفیانه نوید افکاری، مرد جوانی که آینده امیدبخشی را پیش روی خود داشت، بہت زده، محزون و دهشتزده شدیم. این تحریف مفهوم عدالت نیازمند

اقدام فوری بین‌المللی از طریق دخالت محافل عمومی و خصوصی است».

با اعدام نوید افکاری، جنبش جمهوری‌خواهان دموکرات و لائیک ایران این بربریت دیگر جمهوری اسلامی را با انجار حکوم می‌کند و خواستار لغو فوری احکام اعدام صادره در بی‌دادگاهی رژیم جمهوری اسلامی است.

مبازه برای حذف مجازات اعدام و آزادی بی قید و شرط تمامی زندانیان سیاسی و عقیدتی در ایران را به یک کارزار جهانی تبدیل نمائیم!

نه به مجازات اعدام در ایران!

بيانیه ۸۰ سندیکای کارگری در سراسر

د نیا

نه به مجازات اعدام در ایران!

بار دیگر نفرت عمیق رژیم سرکوبگر ایران نسبت به مردم کشور خودش صفحه اول رسانه های سراسر جهان را پر کرده است. رژیم ایران برای کنترل جامعه آشفته پر غلیان، اعدام ها و محکومیت به مرگ را تشدید کرده است، به ویژه علیه دستگیر شدگان در طی تظاهرات ۳۱ نوامبر ۲۰۱۸ و نوامبر ۲۰۱۹.

امیرحسین مرادی دارنده مدال نقره المپیاد نجوم در سال ۲۰۱۷، علی یونسی برنده مدال طلای المپیاد جهانی نجوم در چین در سال ۲۰۱۸، نوید افکاری کشتی گیر مشهور در کشور خود و صاحب چندین عنوان قهرمانی، همه آن ها در انتظار اعدام هستند، اتهام آن ها شرکت در تظاهرات اعتراضی نوامبر ۲۰۱۹ علیه هزینه بالای زندگی آن ها چند چهره معروف در میان هزاران نفر ناشناخته هستند.

در آخرین گزارش سازمان عفو بین الملل، "ایران: بشریت پایمال شده" آمده است:

- استفاده گسترده از شکنجه، ضرب و شتم، شلاق زدن، شکنجه با برق، آویزان کردن، اعدام قلابی، "تخته‌آب" (غرق کرن قلابی)، خشونت جنسی، تزریق مواد شیمیایی و عدم درمان و مراقبت پزشکی
- محاکمه غیر عادلانه صدها نفر به اتهامات بی پایه در رابطه با امنیت ملی
- صدور احکام اعدام بر اساس "اعترافات" زیر شکنجه.

رژیم ایران علاوه بر سرکوب های رسمی، از اپیدمی کرونا ویروس برای خلام شدن از شر زندانیان سیاسی خود استفاده می کند. طبق اسناد رسمی که به دست سازمان عفو بین الملل رسیده، حکومت ایران درخواست های مکرر مقامات ارشد زندان در ایران جهت دریافت منابع لازم برای کنترل شیوع کرونا ویروس در زندان ها و معالجه زندانیان را عمدا نادیده گرفته است. از نظر رژیم برای نابودی مخالفان سیاسی و ایجاد وحشت در جامعه، هر اقدامی جایز است.

سازمان های عضو «شبکه سندیکائی جهانی همبستگی و مبارزه «بار

دیگر بر حمایت خود از مردم ایران و بر همبستگی خود با کارگران ایران تأکید می کنند.

ما اعمال سرکوبگرایانه و اذیت و آزارهای غیرقابل تحمل علیه معلمان، سندیکالیست‌ها، نویسندها و فعالین مدافعان حقوقی کارگران و حقوق بشر، کردها و شهروندان عادی در ایران را قویاً محکوم می کنیم.

ما خواهان لغو همه محکومیت‌های غیرعادلانه و خلاف آزادی‌های و حقوق بینیادی هستیم. هم چنین در دوران اپیدمی ویروس کووید ۱۹ خواهان آزادی بدون قید و شرط و فوری همه سندیکالیست‌ها و فعالین مدافعان حقوق کارگران زندانی شده به خاطر فعالیت‌های سندیکایی اشان هستیم.

اتحادیه کارگری و مردمی بربزیل (CSP-Conlutas) - بربزیل
کنفراسیون عمومی کار (CGT) - اسپانیا
اتحادیه سندیکای همبستگی - (Solidaires) فرانسه
کنفراسیون عمومی کار - (CGT-B) بورکینا فاسو
کنفراسیون جنبش مردم اندونزی (KPRI) - اندونزی
کنفراسیون سندیکایی - (Intersindical) اسپانیا
اتحادیه ملی مستقل کارکنان دولت (SNAPAP) - الجزایر
نبرد کارگر - هائیتی
اتحادیه سندیکایی ایتالیایی - (USI) ایتالیا
کنفراسیون ملی کارگران - همبستگی کارگری (CNT SO) فرانسه
اتحادیه کمیسیون های پایه (CO.BAS) - اسپانیا
سازمان مستقل عمومی کارگران هائیتی - (OGTHI) هائیتی
سندیکای بین حرفه ای (SI COBAS) - ایتالیا

کنفراسیون ملی کار (CNT-f) - فرانسه
سندیکای آلترباتیو کاتالونی (IAC) - اسپانیا
اتحادیه عمومی کارگران صحراء - (UGTSARIO) صحرای غربی
همگرایی چپ سندیکایی (ESK) - باسک
کنفراسیون ملی کارگران سنگال (CNTS / FC) - سنگال
فراسیون اتحادیه های مستقل کارگری (EFITU) - مصر
سندیکای خودمدیریتی کارگران - (SIAL-COBAS) ایتالیا
فراسیون عمومی اتحادیه های مستقل (GFIU) - فلسطین
کنفراسیون طبقه کارگر (CCT) - پاراگوئه
شبکه همبستگی کارگران - پرو
اتحادیه مترقب کارگران نیجر (USPT) - نیجر
اتحادیه ملی سندیکاهای مستقل کارگران سنگال (UNSAS) - سنگال
اتحادیه ملی برای دفاع از طبقه کارگر (UNT) - ال‌ال‌لوادور
همبستگی کارگری (SO) - اسپانیا
اتحادیه ملی کارگران راه آهن، دریا یی و حمل و نقل - (TUC) انگلستان
مرکز ملی کارکنان - کنفراسیون اتحادیه های کارگری مسیحی (CNE / CSC) - بلژیک
اتحادیه ملی کارگران کشاورزی - (SINALTRAINAL / CUT) کلمبیا
فراسیون عمومی پست، تلفن و مخابرات - اتحادیه عمومی کار (UGTT /) - تونس
اتحادیه کارگری - اتحادیه کارکنان بخش مالی یونان
اتحادیه ملی کارگران خدمات بهداشتی انسانی (SYNTRASEH) - بنین

اتحادیه کارگران فیوچرز (ASFOC-SN) - بزریل
سازمان های سندیکا یی مستقل راه آهن (ORSA Ferrovie) - ایتالیا
اتحادیه ملی معلمان) - (UNNOH هائیتی
کنفراسیون متحده کارکنان دانشگاه تحقیقات دانشگاهی پایه (CUB) - ایتالیا
کنفراسیون متحده کارگران مهاجر (CUB Immigrazione) - ایتالیا
هماهنگی خود مدیریتی حمل و نقل (CAT) ایتالیا
کنفراسیون متحده کارکنان اعتبارات و بیمه ایتالیا
- (CUB SALLCA)
اتحادیه کارگران راه آهن - اتحادیه ملی کارگران (SYTRAIL / UNTM) - مالی
اتحادیه کارگران صنایع غذایی - کنفراسیون اتحادیه های کارگران
انقلابی - (GIDA-IŞ / DISK) ترکیه
اتحادیه ملی کارگران قطار کوچک آبی (SNPTTB) - سنگال
انجمن ملی کارکنان صندوق تامین خدمات اجتماعی (ANFACSS) - پانا ما
شورای دبیرستان های (CLA) - الجزایر
کنفراسیون متحده حمل و نقل (CUB Trasporti) - ایتالیا
اتحادیه همبستگی آموزش عالی (SESS) - الجزایر
اتحادیه کارگران خدمات پستی فلسطین (PPSWU) - فلسطین
اتحادیه دانشجویان (USE) - بلژیک
اتحادیه کارگران مخابرات (STCC) - پرتغال
اتحادیه کارگران صنایع نفت (Sinutapetrolgas) - ونزوئلا
اتحادیه کارکنان بهداشتی و کارکنان دولتی مکزیک
اتحادیه کارگران پست کانادا (STTP) - کانادا

سندیکای مستقل کارگران پست (SAP) - سوئیس
- (SUTEChili) فدراسیون ملی خبرنگاران آموزش و پرورش
پلتفرم ملی سازمان های حرفه ای بخش عمومی - ساحل عاج
اتحادیه کنگره، لیورپول - (TUC Liverpool) انگلیس

سندیکای مستقل ایالتی برشا (ORMA Brescia) - ایتالیا
فدراسیون سندیکایی خدمات دولتی SUD، کانتون وود (Vaud) (SUD Vaud) - سوئیس

اتحادیه کاتالونیا (Metro SU) - کاتالونیا
(DERİ-İŞ Tuzla et Izmir) اتحادیه چرم سازان توزلا و ازمیر - ترکیه

اتحادیه دیگر، کانتون وود (L'autre syndicat) سوئیس
سندیکای خدمات عمومی، شهر بروکسل (CGSP / FGTB Brussels) - بلژیک
کارگران انترناسیونالیست ای. گ. متال برلین (IG Metall Berlin) - آلمان

دانشگاه بوینس آیرس، بھیا بلانکا (SUTEBA / CTA de Bahia Blanca) - آرژانتین

اتحادیه کارگران صنایع نفت و گاز خصوصی - (CGT) (Chubut/ UCU Liverpool) اتحادیه کارکنان دانشگاه و کالج لیورپول - انگلستان

کارگران صنایع جهان - کمیسیون همبستگی بین المللی - (IWW) تبادل اطلاعات بین المللی (TIE) آلمان

گرایش بین المللی (رها یی) - فرانسه
ردیاب جهانی مانیتورینگ (GMO) - هنگ کنگ

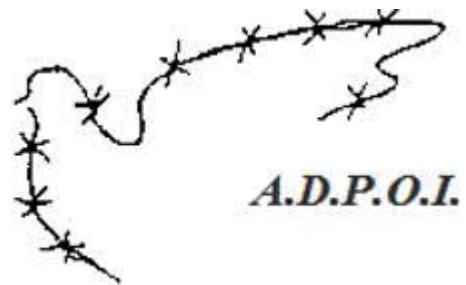
گرایش سندیکالیست انقلابی (CSR) - فرانسه
نه به تضعیفات، هماهنگی مبارزه - ایتالیا
همبستگی سوسیالیستی با کارگران در ایران (SSTI) - فرانسه
ابتکار همبستگی پایه (BASO) - آلمان
مقامت کارگری - کارگران فیات-ایریس بوس - ایتالیا
سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه

جمهوری اسلامی: مسئول جان زندانیان مبتلا به کرونا

زندانیان سیاسی-عقیدتی بیمار را برای ادامه
معالجه آزاد کنید!

خبرهای درون زندان‌های جمهوری اسلامی سخت نگران کننده است. هر روز خبر ابتلای زندانیان جدیدی به بیماری کوید-۱۹ در سیاهچال‌های رژیم منتشر می‌شود.

پیرو آخرین خبرها، اسماعیل عبدی عضو کانون صنفی معلمان ایران، امیرسالار داودی وکیل دادگستری، مجید آذرپی، جعفر عظیمزاده دبیر هیئت مدیره اتحادیه آزاد کارگران، محسن قنبری و محمدعلی مصیبزاده، از زندانیان سیاسی-عقیدتی و. فریدون احمدی، حامد حمزه وی، فرشاد کاووسی، رضا کیانیانمهر، سعید شریفی و علی دیواندری از زندانیان مالی زندان اوین به ویروس کرونا مبتلا شده‌اند.

به رغم شرایط جسمانی حاد و مثبت بودن نتیجه تست‌ها، مقامات زندان

اوین، اقدام موثری برای معالجه و نجات جان آنان انجام نداده است.

نسرين ستوده، وکيل مبارز و فعال حقوق بشر که يك سال است در شرایط سخت زنداني است با انتشار اطلاعیه اي دست به اعتصاب غذا زده است: در آن از جمله نوشته:

« با زندانيان به گونه‌اي رفتار مشود که گويي قانوني وجود ندارد و هيچيک از آنان حق برخورداري از هيج روزنه قانوني را ندارند. مکاتبات زندانيان برای یافتن راه‌های قانوني تنفسی بی‌پاسخ مانده است.

با بی‌جواب ماندن کليه مکاتبات و با درخواست آزادی زندانيان سياسي، دست به اعتصاب غذا ميزنم.
به اميد استقرار عدالت در سرزمين‌ام، ايران زمين. اوين - نسرين ستوده، 21 مرداد 99.»

أوضاع در همه زندان‌ها وخيم است. چندين زنداني زن که به زندان قرچک اعزام شده اند، در شرایط غيرانسانی و نامنی به سر مى برند. زندان‌های جمهوري اسلامي، نامن ترين محل برای يك فرد در ايران است.

سردمداران رژيم اسلامي، سراسieme و سركوبگر، در شرایط وخيم کشور از مدیريت درست اپيدمي کويد-19 که مرتبا قربانی مى گيرد، ناتوان است.

رژيم برای هرآساندن مردم و مبارزان، دست به اعدام‌های سريع زده و اجرای حكم ضدانسانی اعدام، چند جوان ديگر را نيز تهدید مى شود.

مبارزه برای لغو حكم اعدام، فوريت دارد. باید بر تلاش‌ها افزود و از سازمان‌های بين المللی حقوق انسانی خواست که بر فشارشان بر سران جمهوري اسلامي افزوده و از رژيم بخواهند تا جهت رفتار انسانی در زندان‌ها، آزادی کليه زندانيان سياسي-عقيدتی و به ويژه لغو فوري شكنجه و اعدام اقدام کند.

زندا نيان سياسي-عقيدتی را آزاد کنيد!

حكم اعدام را لغو کنيد!

انجمن دفاع از زندانيان سياسي-عقيدتی در ايران؛ پاريس

مبارزه‌ی پیگیر برای لغو حکم اعدام امیر حسین مرادی، سعید تمجیدی و محمد رجبی

خطاب به کارگران، زحمتکشان، جوانان، زنان و روشنفکران

پرجم مبارزه‌ی پیگیر برای لغو حکم اعدام امیرحسین مرادی، سعید تمجیدی و محمد رجبی و پیگار همه جانبه برای حذف مجازات اعدام به طور کلی را برافراسته نگاه داریم!

کارگران انقلابی متحد ایران

تحمیل افزایش شدید قیمت بنزین به زور گلوله باران مردم، کشتار و زخمی کردن صدها تن زن و مرد و دستگیری هزاران نفر در سراسر ایران، بیانگر چهار واقعی رژیم جناحتکار، جlad و غارتگر اسلامی

است. افزایش قیمت بنزین مستقیم ترین راه دزدی از درآمد مردم برای تأمین هزینه های دولتی است. این اقدام به تنها ئی ماهیت عملکردهای اقتصادی و سیاسی رژیم اسلامی را نشان می دهد. دستگاه دولتی حاکم، که هم حامی سرمايه داران و زمینداران است و هم خود^۰ سرمايه دار و زمیندار بسیار بزرگی است، دستگاهی است که رابطه اش با مردم متکی بر سرکوب و کشتار است. آری حکومت می خواهد که هزینه این ماشین استثمار، کشتار، اختناق و شکنجه را خود استثمارشدنگان، سرکوب شدگان و قربانیان خشونت ها و جنایات همین دستگاه بپردازند!

یکی از علل این واقعیت که در جنبش آبان ماه، توده های وسیعی از مردم، بویژه توده های تهییدست، در تقریبا هم شهرهای کشور دست از جان شسته به مخالفت با فرمان ملوکانه خامنه ای برخاستند بی گمان تأثیر و خیم مستقیم این تصمیم راهزنانه بر زندگی روزانه آنها بود، تصمیمی که باعث می گردید بخش مهم و تحمل ناپذیری از مزد ناچیز کارگران و درآمد محقر دیگر توده های تهییدست صرف هزینه رفت و آمد و حمل و نقل گردد (حتی اگر تنها به این جنبه از تأثیرات افزایش قیمت بنزین بر هزینه زندگی توده مردم بسنده کنیم و اثرات آن بر افزایش قیمت دیگر کالاهای خدمات را در نظر نگیریم). اما اعتراضات مردم تنها به خاطر افزایش بهای بنزین نبود. آنچه توده های وسیع مردم را به حرکت درآورد نه تنها سه برابر شدن ناگهانی قیمت بنزین، نه تنها انجام قدر منشائی این تصمیم ضد مردمی، بلکه انفجار خشم انباسته شده توده های مردم از کل عملکرد اقتصادی، سیاسی و فرهنگی ای بود که نظام اقتصادی - اجتماعی و سیاسی حاکم در طول چندین دهه بر آنها تحمیل کرده است. مردم با مشاهدات روزانه و یا با تفکر آگاهانه پیوند میان افزایش قیمت بنزین را با کل سیاست رژیم، چه سیاست داخلی آن با غارتگری ها و اختلاس ها، و چه سیاست خارجی سرکوب و اختناق و قدرمنشی سردمداران رذل حاکم، و چه سیاست اش با قربانی کردن جان هزاران تن، هزینه های کمرشکن نظامی، و تلاش های ارتجاعی دیگر برای گسترش نفوذ و هژمونی پان اسلامیسم شیعی در منطقه می دیدند. به بیان دیگر، اعتراض به افزایش بهای بنزین نه تنها اعتراض اقتصادی سراسری، بلکه جنبشی سیاسی نیز بود که کل حاکمیت را هدف قرار داده بود. این یکی از درس های مهم این جنبش است که فهم آن و ملاحظه دقیق آن می تواند تأثیر مهم چشمگیری در تحول جنبش های آینده و ارتقای کیفی آنها داشته باشد.

اکنون پس از چندین ماه که از به خاک و خون کشیدن اعتراضات بحق مردم در آبان ۱۳۹۸ می گذرد، یکی از دادگاه های فرمایشی رژیم

اسلامی ایران سه تن از تظاهرکنندگان اعتراضات آبان ماه امیرحسین مرادی، سعید تمجیدی و محمد رجبی را به اعدام محکوم کرده است و بعید نیست که برای عده ای دیگر نیز همین حکم صادر شود همان گونه که امام جمعه اصفهان از احتمال صدور حکم اعدام برای ۸ تن دیگر از تظاهرکنندگان آبان ۹۸ خبر می دهد.

هدف و کارکرد اصلی صدور حکم اعدام اساساً ایجاد رعب و وحشت در میان توده مردم و نشان دادن قدرت بی منازع طبقه حاکم و سلطه آن بر جان و مال مردم است. اما توده مردم بر عکس، باید با اعتراض پیگر و وسیع، مخالفت خود را به مجازات اعدام، نشان دهند. نشان دهند که نه تنها مرعوب حکم اعدام نمی شوند، بلکه در پی لغو مجازات اعدام به عنوان یک مجازات قرون وسطایی اند، مجازاتی که تغییری در مبارزه برحق کارگران و زحمتکشان نمی دهد. هیچ کارگر و زحمتکشی و هیچ شهروند دموکراتی نیست که اعتراض به حکومت را جرم محسوب کند تا چه رسد به اینکه برای آن مجازات اعدام قابل شود. اما حتی در مورد جرائم عادی، واقعیت این است که دستگاه دولتی و سیاست و رفتار طبقات حاکم مسبب اصلی نابسامانی هایی هستند که منجر به وقوع جرم در میان شهروندان می شوند. افزون بر این روشن شده است که حکم اعدام در کاهش جرم و جنایت تأثیری ندارد.

در تاریخ اخیر ایران، اعدام هزاران تن از مبارزان سیاسی در دهه ۶۰، چیزی جز نسق گیری از توده مردم و ایجاد رعب و وحشت در میان آنان برای ایجاد و تحکیم حکومت اسلامی به غایت ارتجاعی نبود. این اعدام های گسترده چیزی جز عاملی برای خفه کردن مبارزان سیاسی و طبقاتی و ثبیت حکومت دینی و سرمایه داری و یک دستگاه بوروکراتیک - نظامی نبود و نیست.

اما اگر حکومت اسلامی فکر می کند که با این شیوه می تواند مبارزان آزادی و دموکراسی و کارگری را سرکوب کند کاملاً بر خطاست. در آغاز روی کار آمدن رژیم حاکم چند عامل دست در دست هم داده بودند که امکان سرکوب مبارزان برای حکومت ارتجاعی اسلامی فراهم شود. این عوامل عبارت بودند از امید به آینده ای بهتر پس از انقلاب بهمن، امید به مذهبی رهایی بخش، اعتقاد توده مردم به اینکه حکومت اسلامی تازه ایجاد شده ثمره انقلاب خود آنان است و باید آن را حفاظت کند، باور بخش مهمی از مردم به دروغ های رژیم و غیره.

اکنون همه این امیدهای واهمی با ستم های بی پایانی که این رژیم بر توده مردم اعمال می کند، ثروت های بی اندازه ای که در دست

حکومتیان جمع شده و فقر و فاقه ای که به طور وسیع دامن توده مردم را گرفته است آری هم آن امیدهای واهمی و خوشبوارانه دور نخست انقلاب بهمن در ذهن توده مردم دود شده و به آسمان رفته است. اکنون برای توده مردم ایران روشن شده که حکومت اسلامی عامل سرکوب خواستهای بحق مردم و پاسدار سلطه سرمایه داران و زمینداران و دستگاه بوروکراتیک - نظامی بر طبقات محروم جامعه ایران است.

اکنون برای کارگران، زحمتکشان و روشنفکران، مبارزه با این رژیم ضد کارگری و ضد دموکراتیک که تا مغز استخوان فاسد است به مراتب ساده‌تر از گذشته است. اکنون فعالان و مبارزان کارگری می‌توانند بر همدردی و حمایت طبقات پایین جامعه حساب کنند. این همدردی و حمایت توده‌ها امکان بزرگی برای پیشبرد مبارزات طبقاتی است. از این امکان به نحوی شایسته استفاده کنیم تا گام به گام در راه انقلاب کارگری به پیش رویم. پس باید از این امکان در همه اعتراضات، تظاهرات‌های کارگران و توده‌ها مردم برای مخالفت با مجازات اعدام و خواست لغو شکنجه و مجازات شلاق، و آزادی زندانیان سیاسی بویژه دستگیر شدگان آبان بهره گیریم. یک شرط پیشبرد اهداف و خواستهای ضد کارگری خود برخی شعارهای کارگری را به نفع خود مصادره می‌کنند.

مخالفت با مجازات اعدام و خواست لغو شکنجه و آزادی زندانیان سیاسی مسائل بسیار مهمی اند که باید مبارزه ای وسیع در این زمینه‌ها به راه افتد. بنا بر این ضروری است که کارگران، معلمان، پرستاران، بازنشستگان، زنان و دیگر بخش‌های توده مردم به طور عموم برای تحقق این خواست‌ها مبارزه کنند. کارگرانی که در کارزار اعتضاب و تظاهرات اند باید از جانب کارگران انقلابی و پیشو، آگاه و برانگیخته شوند که این خواست‌ها را در تظاهرات و اعتمابات خود طرح کنند و شعارهایی روشن و قاطع در مخالفت با اعدام و شکنجه و برای آزادی زندانیان سیاسی مطرح کنند و به گوش همه مردم ایران و جهانیان برسانند. هرچه این نوع مبارزات و تظاهرات گسترده‌تر شوند، یک گام مهم به ضد اعدام مبارزان دیگری که قربانیان این مجازات قرون وسطائی در آینده خواهند بود، برداشته خواهد شد، و رژیم جنایتکار حاکم را یک گام به پس خواهد نشاند. هر موفقیتی در این زمینه‌ها، مبارزات سیاسی، اجتماعی، اعتضابی، تظاهرات و تلاش‌های عملی انقلابیان را تقویت خواهد کرد و در راستای روند انتلای مبارزه انقلابی موثر خواهد بود.

کارگران، زحمتکشان، جوانان، زنان و روشنفکران:
مبارزه پیگر برای لغو حکم اعدام امیرحسین مرادی، سعید تمجیدی و
محمد رجبی را به پیش بریم و پرچم پیکار همه جانبه برای لغو
مجازات اعدام را برافرازیم!

کارگران انقلابی متحد ایران

۱۴ تیر ۱۳۹۹